

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

สติปัญญาเป็นอาวุธ

ก่อนจึ่งหัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่การทำงานทั้งด้านธรรมะและด้านการทำงานหาเลี้ยงชีพ สติตั้งให้ดี อันนี้เป็นพื้นฐานของงานทุกอย่างไม่ว่าทางโลกและทางธรรม สติเป็นสำคัญมาก ยิ่งเป็นงานเพื่อมรรคผลนิพพานแล้ว สติต้องติดแน่นตั้งแต่พื้นๆ จนกระทั่งมหาสติมหาปัญญา ก็เลสพังไม่สงสัย ขอให้นำไปปฏิบัติตามที่สอนนี้เถอะ ก็เลสจะหนาแน่นขนาดไหน สติพังมันได้ทั้งนั้น ถ้าสติขาดเสียอย่างเดี๋ยวอะไรๆ ก็พัง จำข้อนี้ให้ดี

นักปฏิบัติเราผิดพลาดๆ ไม่ค่อยได้มรรคได้ผล เพราะไม่มีธรรมเป็นเครื่องยืนยัน และไม่ได้ตายใจจากผู้ใดเป็นผู้สอน ธรรมพระพุทธเจ้าท่านก็สอนไปกลางๆ ไม่ได้มาเน้นหนัก นี่ดึงออกมาเน้นหนักเพื่อให้นำไปทำประโยชน์ ขอให้สติดีเถอะนักปฏิบัติ มรรคผลนิพพานอยู่ชั่วเอื้อมๆ ไม่สงสัยละ ตั้งให้ดีๆ ใครอยากจะทำรากฐานได้ช้าเร็วขนาดไหนอยู่กับสตินะ ปัญญาจะแทรกกันไปๆ ขอให้สติดีเถอะปัญญาจะค่อยเป็นไปด้วยกัน ถ้าสติไม่ดีปัญญาก็ไม่มี กลายเป็นเรื่องสัญญาอารมณ์ไปหมด

ให้มีเครื่องอุปถัมภ์ภายในใจของผู้มาปฏิบัติทั้งหลาย เฉพาะนักบวชนักปฏิบัติเราจำเป็นต้องให้ได้ศีลสมบัตินี้เป็นพื้นฐาน สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงวิมุตติสมบัติ ออกจากสตินี้เป็นสำคัญ เน้นหนักให้ดี เคลื่อนไหวไปมาอะไรอย่าปล่อยสติ ท่านทั้งหลายจะได้เห็นคุณค่าแห่งงานของท่านว่าไม่ผิดพลาดๆ จิตใจมีความคืบหน้าเป็นลำดับ เพราะสติเป็นรากฐานสำคัญมาก เหลาะๆ แหละๆ ไม่ได้นะ อยากรู้เดินจงกรมก็เดิน แบบไหนก็แบบหียบโหย่ง แล้วภาวนาจะเอาธรรมบทใดหรือไม่บทใดก็หียบโหย่งๆ ไม่ได้แน่นอน นี่เหลวไหลนะ จับอะไรจับให้จริงอย่าเหลาะเหละ เอาให้จริงให้ถึงพริกถึงขิงถึงเหตุถึงผล ก็ถึงมรรคผลนิพพาน ถ้าผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อมรรคผลนิพพาน เอาให้จริงให้จ้ง เหลาะเหละๆ นี้ดูไม่ได้นะ

งานทางโลกก็เหมือนกัน ท่านทั้งหลายให้ยึดศาสนธรรม ขึ้นสติเป็นพื้นฐานกับปัญญานี้ไปด้วยกันๆ สติมีแล้วปัญญาจะค่อยมีไปตามกันไม่ลืมนั่นลืมนี่ตัว ประกอบหน้าที่การงานอะไรผิดถูกชั่วดี สติจะเป็นเครื่องทดสอบๆ ปัญญาใคร่ครวญออกไป สติจับงานๆ ผิดหรือถูกๆ ปัญญาจะใคร่ครวญไปเรื่อยๆ อันนี้สำคัญมาก ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้ามาลงที่สติปัญญา จากนั้นธรรมเครื่องหนุนก็มีวิริยะ ขันติอะไรเป็นเครื่องหนุน สติปัญญานี้เป็นอาวุธที่สำคัญมาก ฟาดฟันหั่นแหลกอะไรขาดหมด จำให้ดี

พระภิกษุไม่ได้หลักได้เกณฑ์เป็นเพราะเหตุไร เพราะจิตใจไม่มีหลักมีเกณฑ์ จะยึดธรรมข้อใด ๆ เป็นที่เกาะก็ไม่ได้เรื่อง หยิบนั้นปล่อยนี้ หยิบนั้นวางนี้ เลี้ยไม่ได้ เรื่อง นี้ละสำคัญ จำให้ดี ท่านจะเห็นมรรคผลนิพพานที่พระพุทธเจ้าสอนไว้สด ๆ ร้อน ๆ ที่หัวใจของท่านเองไม่อยู่ที่ไหน เอาให้ดี กุญแจดอกสำคัญได้แก่สติ ปัญญา จะหมุนเข้าไปนี่ไม่ไปที่ไหน อย่าพากันหละละ ๆ หละ ๆ นะ ศาสนาพระพุทธเจ้านี้ไม่มีอะไรเลิศ เลอเท่าในสามแดนโลกธาตุนี้ แต่ทำไมมาอยู่กับเราจึงมีแต่ชื่อเฉย ๆ ว่าศาสนาพุทธ ๆ มันไม่ได้มีตัวจริงอยู่ในนั้น คือเอาจริงทำจริงทุกอย่าง จำให้ดีขึ้นนี้ เอาละให้พร

หลังจingham

สงเคราะห์ศูนย์รักษาตา นครหลวงเวียงจันทน์ ๘ กรกฎาคม ๔๘ ให้เครื่องมือ แพทย์เดิมสองรายการ ๓ ล้าน ๔ แสนบาท กล้องผ่าตัดตากับเครื่องวัดความดันตา สองอย่างให้ไปแล้ว เวลานี้สั่งแล้ว ที่นี้เมื่อวานนี้ ๑ สิงหาคม ให้เครื่องมือแพทย์ใหม่ ๗ รายการ ราคาประมาณ ๔ ล้าน ๖ หมื่นบาท มีเตียงผ่าตัดตา เครื่องอบเครื่องมือผ่าตัดตา เครื่องวางยาสลบ เครื่องตรวจวิเคราะห์เลือด เครื่องตรวจตา เครื่องตรวจคลื่นตา เครื่องยิงเลเซอร์สำหรับผู้เป็นเบาหวานขึ้นจอประสาทตา รวมทั้งเมื่อวานทั้งหมดเป็นเงิน ๘,๓๘๐,๐๐๐ บาท เข้าใจตามนี้ละ

เราไปเราได้เตรียมพร้อมภายในจิตใจ คิดด้วยเหตุด้วยผลเรียบร้อยแล้วเราก็อยกไป เมื่อวานเขามีเท่านั้นที่เขาขาดแคลนเขาขอ เราให้ทั้งหมดตามนั้น ถ้ามีเพิ่มเข้าอีกให้อีก ๆ ก็ขึ้นต่อแล้วลอยได้ยังไง บรรดาลูกศิษย์ลูกหาไป เป็นยังงี้ไปเห็นเวียงจันทน์ เมื่อวาน เข้าไปดูตลอดทั่วถึง เขาก็ยิ้มแย้มแจ่มใสนะ ก็ผ่านมาแล้วเรื่องเวียงจันทน์ เป็นอันว่าผ่านมาเรียบร้อยแล้ว เราไปดูเอง ชัดสนอะไร ๆ เราดูเองหายสงสัย เมื่อวานถามหมด เขาบอกว่าหมดเท่านี้ เราก็ให้เท่านั้น ถ้ายังมีอะไรอีกให้ ๆ หมายถึงความจำเป็น ๆ ตามลำดับลำดับ เราให้

ที่บ้านพักเหมือนว่าดูแฝง ๆ ไปด้วย เรามาเราไม่ได้มาเพื่อบ้านพักนี่นะ เรามาเพื่อเครื่องมือตา แล้วเอาบ้านพักมาให้เรา เราก็เลยซื้อมาก นันพักตามนั้นร่วมไม้ขายคาที่ ไหนได้ทั้งนั้น อันนี้ไม่เห็นมีความจำเป็นอะไร เรามาเพื่อความจำเป็นนี้ต่างหาก คือเหตุผลมันลงกันไม่ได้ เอาอันนั้นมา ข้ามไปถึงประเทศลาว เอาบ้านพักญาติผู้ป่วยมา อวดเรามันเข้ากันไม่ได้ใช้ไหม เพราะฉะนั้นจึงปิดปั๊บทันทีเลยเมื่อวาน เขาก็ยอมรับทันทีนะ มันเข้ากันไม่ได้กับที่เรามุ่งไป

(ดูผู้อยู่ในครัว) โอ้พวกที่มามันจจะคอยมาแข่งข้างหน้า หาวอดหน้าอวดตามา เสนอหน้า ผู้ที่อยากดู ๆ แทบเป็นแทบตาย ผู้ที่คอยจ้องนี้มี มันไม่ดูมารยาทหัวใจของคนอื่นของเราอะไรบ้างเลย แทรกแซงไม่เป็นท่าพวกนี้ แย่งแต่ที่นั่ง ดูหมิ่นนะไม่ใช่ไม่ดู

วันนี้ก็ออกเสียบ้าง ไม่ได้หน้าได้หลังอะไรเลย เขาก็คนเราก็คนดูกันบ้างซี หัวใจเขาหัวใจเรา สละกันบ้างซี อะไรมีตั้งแต่จะออกหน้าออกตา เห็นแก่ตัว ๆ ดูไม่ได้นะ ต่อไปเราจะเอาหมามุ่ยมาหว่านไว้ให้เรียบร้อยหมดเลย พอหว่านเรียบร้อยแล้วเราก็จะโบกมือให้มาตรงนั้นละ ตรงหมามุ่ยซุ่ม ๆ ให้ได้ยินแต่เสียงแห้ง ๆ ต้องอย่างนั้นซี ไม่มีอะไรไม่ได้หน้าได้หลัง ไม่มีมารยาท คิดอ่านไตร่ตรองบ้างซี นี้ไม่มีอะไรคอยแต่จะแย่งที่นั่งกัน ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร มาคอยเสนอหน้า เดี่ยวจะเอาข้าพามาฟาดเอา

ทางโรงพยาบาลก็ขาดไปหลายวันเราก็ดี หมุนทางนั้นทางนี้ แต่เขามาอยู่ตลอดโรงพยาบาล เมื่อวานมา ๓ โรง สามโรงสี่โรงมาก หัวโรงหกโรงน้อย หนึ่งโรงก็น้อย สามโรงสี่โรงละแต่ละวัน ๆ ดูซิโกดังเราเพื่อความจำเป็นของโลก พวกที่คอยดูโกดังบกพร่องไม่ได้ขนาดนั้น หน้าทีของใครคอยดู ๆ ให้ได้ตามที่เรากำหนดไว้ นอกจากของไม่มีจริง ๆ ให้เสมอหมด

(ดูผู้อยู่ในครัวต่อ) แล้ววันหลังให้มาเสนอหน้าก่อนใครอีกนะ เราจะได้สั่งเขาหาหมามุ่ยมาเตรียมไว้พร้อม ฟาดให้มันหลงทิศไปนะ มันเห็นแก่ตัวเกินไป ทางภาคอีสานเขาเรียกหมากตำแย หมากตำแยตัวคัน ๆ เก่ง ๆ นะ ภาคทั่วไปเรียกว่าหมามุ่ย เราจะเอาทั้งหมามุ่ยทั้งตำแยมาด้วยกัน ฟาดให้มันหลงทิศไปนูน คนไม่คิดอ่านอะไรเห็นแก่ตัว

วันนี้ก็จะได้ไป ไม่ได้ไปสงเคราะห์โรงพยาบาลด้วยตัวเราเองหลายวันแล้วนะ คืองานติดงานต่อเรื่อย ๆ ขาดวันนั้นขาดวันนี้ไป ทั้งเขามารับทั้งเราไปให้ คือถ้าเราไปให้ เราจะพิจารณาชอกแซกที่จำเป็น ๆ ส่วนเขามาก็เป็นรายจำเป็นของเขาเอง ส่วนเราไปให้ เป็นรายจำเป็นของเรา ดูชอกแซก วันนี้ก็น่าจะไกล วันนี้คงจะไกล ดูจะไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ กิโลกว่า วิ่งไปนี่ ๒๐๐ กว่ากิโล ๆ ไปแต่ละวัน ๆ ที่มันไกล ๆ เป็นที่จำเป็นเสียด้วยนะ เราถึงได้ทนเอา ไกลก็ทนเอา

ใครข้ามไปเวียงจันทน์เมื่อวานนี้ มีอะไรติดเป็นอารมณ์ใจมาบ้างไหม ติดหูติดตามาบ้างไหม ไปเวียงจันทน์กลับมาวันนี้ มีอะไรติดหูติดตามาเป็นอารมณ์ใจบ้างไหม (เห็นความเมตตาของหลวงตา) ไม่เอาอันนี้ เอาอันอื่นดูเอาซิ (อย่างอื่นมันลบหมด) เราไปเราก็ดูเหมือนกัน ปีบเข้าไปนี่ยิ่งดู ดูละเอียดลออพิจารณารอบ เราก็ได้ติดตามเรา มาติดใจเรามาว่า การแต่งเนื้อแต่งตัวประเทศไทยกับประเทศลาวนี้เหมือนหมาเดือนเก่า เข้าใจไหม ดูลักษณะแต่งเนื้อแต่งตัวมันยังงัยกันนี้ มันเหมือนกันหมด หมาเดือนเก่าคึกคะนอง แต่งเนื้อแต่งตัว นุ่งกางเกง ผู้หญิงนุ่งกางเกงนี้ไม่น่าดูเลยนะ แหมสะดุดตาสะดุดใจลึก กระเทือนถึงศีลธรรมด้วย ดูทางเวียงจันทน์กับทางเราเนี่ย บวกกันมัดติดกันหมาเดือนเก่าตัวผู้ตัวเมียเลย เราไปดู ๆ อย่างนั้นละ

ชนบประเพณีการแต่งเนื้อแต่งตัว กฎระเบียบของชาตินั้นๆ เขาปฏิบัติกันอย่างนั้นๆ เราไทยกับลาวนี้มันเป็นแขนซ้ายแขนขวา เราก็ดูทั้งสองละซิใช้ไหม เหมือนกับว่าเป็นความรับผิดชอบอยู่ในใจลึกๆ ทั้งสองนี้เท่ากัน แขนซ้ายแขนขวาเราจึงดู เอ้อ ไอ้เวียงจันทน์กับหนองคายนี้มันเป็นเดือนเก่าด้วยกัน เดือนเก่าเดือนลืบด้วยกัน มันจึงอยู่ด้วยกันได้ แน่ละลงนั้น เข้าใจไหม นี่ติดมา เอาไปพิจารณาพี่น้องทั้งหลาย ชนบประเพณีอันดีงามเขามีประจำชาติๆ ของเขา เราดูซิแม้แต่เผ่าในป่าในเขา การแต่งเนื้อแต่งตัว เขาก็มีระเบียบของเขา พวกเรามันอะไรกัน ก็พูดได้แต่โยนให้หมาเดือนเก่าเท่านั้น ไม่น่าดู ไปนี่ดูจริงๆ ดูทุกอย่างพิจารณาทุกอย่างไม่ใช่ไปเฉยๆ วันนี้ไม่พูดอะไรมากละพูดเล็กน้อย ไม่พูดมาก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz